

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2275/2025
17.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јасна Јањић из ..., против туженог „Alimprex“ д.о.о, са седиштем у Новим Бановцима, чији је пуномоћник адвокат Мирјана Миљуш из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 673/23 од 21.09.2023. године, у седници одржаној 17.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 673/23 од 21.09.2023. године у делу којим је потврђена првостепена пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П 1298/2019 од 13.10.2022. године, исправљена решењем од 28.11.2022. године у ставу трећем изреке и у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 673/23 од 21.09.2023. године у делу којим је потврђена првостепена пресуда Основног суда у Старој Пазови – Судска јединица у Инђији П 1298/2019 од 13.10.2022. године, исправљена решењем од 28.11.2022. године у ставу трећем изреке и у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1298/2019 од 13.10.2022. године, исправљеној решењем од 28.11.2022. године, ставом првим изреке стављено је ван снаге решење о извршењу Основног суда у Старој Пазови ИИв 245/19 од 30.05.2019. године у обавезујућем делу. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 315.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.01.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у преосталом делу за износ од 373.017,00 динара са законском затезном каматом од

24.01.2019. године до исплате. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.476,18 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а у преосталом делу је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 673/23 од 21.09.2023. године ставом првим изреке делимично је усвојена жалба туженог и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима спора из става четвртог изреке тако што је обавеза туженог на накнаду трошкова поступка тужиоцу са досуђеног износа од 48.476,18 динара снижена на износ од 36.386,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док су у преосталом побијаном, а непреиначеном делу из става 2. и 3. изреке, жалбе тужиоца и туженог одбијене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је првостепена пресуда потврђена у ставу трећем изреке и у преиначујућем делу одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ дуг на име предузетих правних радњи у погледу заступања туженог од стране тужиоца који је адвокат, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца делимично основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова донете су применом релевантних одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Без утицаја на другачије одлучивање је ревизијска одлука на коју се ревидент позива у ревизији, будући да је у оваквој врсти спорова од значаја конкретно утврђено чињенично стање.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3 ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе тужилац је поднео 29.05.2019. године, те је поступак по приговору извршног дужника преведен у парнични поступак 28.10.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 373.017,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије на преиначујући део одлуке о трошковима поступка, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, ревизијом се у овом делу побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у сваком поступку појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права те је применом члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке и у погледу изјављене ревизије на преиначујући део.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена и против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија

није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић